

ЖИВОТ В СВРЪХЕСТЕСТВЕНОТО

Дейвид Уилкерсън

23 Май 1988

Не мога да чета книгата Деяния без да се чувствам много засрамен! Апостолите живяха и служиха в сферата на свръхестественото. Дори миряните, като Стефан и Филип, които служеха на трапезите, бяха могъщи в Святия Дух, вършеха чудеса и раздвиждаха цели градове. Кой може да чете книгата Деяния без благоговение и без да се изуми от чудесата, които Бог направи за тях и сред тях? Явяваха им се ангели, отключваха оковите им и ги извеждаха от затвори с подсилена охрана. Имаха велики видения – ясни и детайлни. Петър беше толкова пълен със Святия Дух, че болните бяха довеждани при него на улицата на легла и постелки, така че сянката му да докосне някои от тях и да ги изцери (Деяния 5:15). Сакати хора бяха изцерени и подскачаха из храма, записани са и необикновени чудеса: „При това Бог вършеше необикновени чудеса чрез ръцете на Павел, така че дори когато носеха кърпи или престилки от неговото тяло на болните, болестите се отмахваха от тях и злите духове излизаха.“ (Деяния 19:11-12)

Защо днес не живеем в такава свръхестествена сфера? Къде е апостолската сила на Исус Христос? Не говоря за събрания за освобождение и за евангелизатори звезди. Говоря за свръхестествен начин на живот за всеки истински вярващ. Бог не се е променил, ние сме се променили. Същият Господ е с нас, имаме същите обещания и Бог е повече от готов да направи същото нещо и днес. Но, за съжаление днес съществува схващането, че не се нуждаем от свръхестественото. Говори се: „Това поколение има по-голямо откровение, по-образовано е, знае повече. Не трябва да очакваме Господ да работи по начина, по който работи, когато трябваше да основе църквата.“

Отговорът ми на това е – щом свръхестественото беше необходимо, за да основе църквата, то е още по-нужно сега, в края на църковната ера! След като греха се е умножил многократно, злите хора стават по-зли и по-зли. Броят на съблазнителите се е увеличил, насилието е извън контрол, а ада е разширил границите си. Сатана е слязъл много разгневен. С потопа от демонични учения, отстъпничеството се усилва.

Ние живеем във времето на голямото отпадане. Сатана има свои ангели, които се преструват на велики евангелисти и учители. Страната е пълна с вина за кръв заради аборта. Родители изнасилват собствените си деца, дори има посегателства върху бебета. Младежите ни са извън контрол - кокаин, крак, хероин и алкохол се разпространяват в училищата, опустошават и убиват, превръщат тийнейджърите в болни, подивели крадци и убийци. Нови заболявания, като СПИН и херпес сеят смърт из целия свят.

Ние се нуждаем, повече от което и да е поколение досега, от повече от Исус, повече от спасителната Му, изцерителна мощ, повече от свръхестественото! Апостолите знаеха цената на свръхестественото и с готовност я платиха, но не и ние.

Бог им отговори по свръхестествен начин, защото бяха предадени на молитва

Книгата Деяния е разказ за свети мъже и жени, търсеци лицето на Господ. От началото до края, тя ни разказва как молитвата задвижва Бог – било то в горницата, в затвора, в някоя тайна квартира – криейки се от властите, или в къщата на Симон на улица „Права“ – те се молеха! Молеха се сутрин, а понякога цяла нощ – молеха се непрестанно. Корнилий винаги се молеше. Петър се молеше на къщните покриви. На морския бряг, в храма или в пустинята, те непрестанно призоваваха Господното име. Прекарваха часове и дни, затворени с Бог докато не получеха скъпо подробно водителство. Колко невероятни детайли им даваше Бог.

Анания, който живееше в свръхестественото, беше Божий човек, предаден на молитва. „А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му каза във видение: Анание! А той каза: Ето ме, Господи. И Господ му каза: Стани и иди на улицата, която се нарича Права и попитай в къщата на Юда за един от Тарс на име Савел; защото, ето, той се моли и е видял (във видение) един човек на име Анания да влиза и да полага ръце на него, за да прогледа“ (Деяния 9:10-12).

Чуйте подробните инструкции, които му даде Бог: „Отиди!“ Той му посочи самата къща, името на собственика, името на човека, за когото трябваше да се моли. След това Бог каза: „Той знае, че идваш. Дори знае името ти. Знае и какво ще направиш, когато влезеш в стаята му, защото аз му казах всичко!“ Защо Бог казва на това новоповярвало бебе толкова съществени подробности? Защото „... ето, той се молеше“. Павел пости и се моли в продължение на три дни. Не се моли така: „Господи, какво можеш да направиш за мен?“ А така: „Господ, какво искаш да направя?“ Видението му за Исус го погълна до такава степен, че той незабавно изостави всичко и от този момент нататък стана роб на Господ.

Ако Савел беше спасен днес, той би бил погълнат от света на рекламата и медийните кампании, бестселърите и поканите да даде свидетелството си из всички църкви. Защо се получава така, че толкова много хора се спасяват по свръхестествен начин днес – точно както Савел, но за разлика от него те скоро започват да живеят в объркване и не знаят какво да правят? Бог каза на Савел: „...Стани и иди в града, и ще ти се каже какво трябва да правиш“ (Деяния 9:6). Бог му казваше: „Отиди да се молиш! Търси лицето Ми и се научи да Ме чакаш. Покажи Ми, че искаш повече от Мен!“ Не дойдоха напътствия, не дойде видение, докато той не прекара три дни в молитва. Но какво мощно и свръхестествено нещо се случи по време на молитвата – Савел опозна Господния глас и се научи да разчита на водителството Му. Въпреки че беше току що роден вярващ, той вече ясно беше воден от Бог. Савел не се нуждаеше от съветник или пророк, който да го научи какво да прави, не се нуждаеше от някой да му даде слово на знание, защото Господ каза: „Аз ще му покажа“ (Деяния 9:16).

Мога да си представя фундаменталистки проповедник, който отива да посети Савел преди да пристигне Анания – вижда го на пода, плачещ, викащ: „Исусе, открий Себе Си в мен, а не просто на мен.“ Фундаменталистът казва: „Брат Савел, вие вече сте бил спасен по чуден начин. Какво още искате? Приемете го по вяра. Вие сте на ръба да станете фанатик! Не знаете ли, че души умират навън? Бог ви е призвал да евангелизирате. Свидетелстването е Божията воля, така че бързо излезте и спечелете света за Исус!“ Савел отговаря: „Братко, не мърдам от тук! Моля да ме извините, но очаквам човек на име Анания. Вие ли сте Анания?“ Фундаменталистът трескаво отговаря: „Луд ли сте? Кой ви каза, че ще дойде някакъв мъж? Кой ви каза, че той ще влезе тук, ще положи ръце на вас и ще ви изцери очите?“ Савел отговаря: „Господ ми каза във видение! Знаем името му и знаем какво ще направи той. Знаем, че ще бъде изцерен.“

Същата сцена: влиза харизматичен проповедник на просперитета и успеха. „Братко Савел, донесох ви последната си книга; с автограф е – „Правата в завета“. Тук съм, за да ви кажа, че Бог желае новия Савел да преуспее, няма да ви се налага да плачете и да агонизирате, както правите през последните няколко дни. Изискайте правата си! Всичко, от което се нуждаете, е вяра! Всичко е на ваше разположение!“ На това Савел отговаря: „Извинете, братко! Господ ми показва много начини, по които трябва да пострадам за името Му. Чакам Анания. Не мога да изискам нищо, да направя нищо или да отида някъде, докато не дойде той и не положи ръце върху мен. Бог ще ми каже какво да направя след това.“ Учителят отговаря: „Но вие сте само бебе в Исус! Аз ходя с Него отдавна и имам откровения. Нека ви науча!“ Простият отговор на Савел е: „Знаем само, че Той ми се яви и говори с мен!“

След това виждаме Петър, молещ се на къщния покрив. На 30 мили от Кесария, Корнилий се моли „винаги“. „Имаше в Кесария един човек на име Корнилий, стотник от така наречения италиански полк. Той беше благочестив и се боеше от Бога с целия си дом, раздаваше много милостини на народа и непрестанно се молеше на Бога. Около деветия час през деня той видя ясно във видение Божи ангел, който влезе при него и му каза: Корнилий! А той, като се взря в него, уплашен, каза: Какво има, Господи? И ангелът му каза: Твоите молитви и твоите милостини възлязоха пред Бога за спомен. И сега, изпрати мъже в Йопия и повикай Симон, който се нарича и Петър. Той е отседнал у един кожар Симон, чиято къща е край морето.“ (Деяния 10:1-6). Отново подробни инструкции! Градът беше Йопия, къщата беше на Симон, а човекът, който знаеше отговора, беше Петър.

Междувременно „...около шестия час, Петър се качи на покрива на къщата да се помоли.“ (Деяния 10:9). „...той изпадна в състояние на видение“ (Деяния 10:10), което означава, че получи видение. „И докато Петър размисляше за видението, Духът му каза: Ето, трима мъже те търсят... Стани, слез и иди с тях“ (Деяния 10:19-20). Петър отиде в къщата на Корнилий и се срещна с молещ се човек, който му каза, че са го посетили ангели, дали са му свръхестествено водителство. „И Корнилий каза: Преди четири дни постих до този час и в деветия час се молах у дома, и ето, пред мен застана един мъж в блестящо облекло, който каза: Корнилий, твоята молитва е чула и твоите милостини се спомниха пред Бога. Така че, прати в Йопия да повикат тук Симон, който се нарича и Петър; той е отседнал в дома на един кожар Симон, край морето. (Той, като дойде, ще ти говори). И така, аз веднага пратих до теб и ти добре направи, че дойде. Затова сега всички ние присъстваме тук, пред Бога, за да чуем всичко, което ти е заповядано от Господа.“ (Деяния 10:30-33). Святият Дух е толкова

подробен, че дори споменава и двете имена: „...да повикат тук Симон, който се нарича и Петър”(стих 32). За да бъде сигурен, че Корнилий ще повика правилния човек (след като Петър беше отседнал при друг човек, който се казваше Симон), Бог му каза, че името му е Симон Петър!

Из цялата книга Деяния можем да прочетем: „Бог им каза...”, „Господ каза...”, „Святият Дух каза...”, „Ангелът каза...”. Небето не беше затворено. Те получаваха ясни идеи от Бог, нямаше нищо „ронливо” или мъгливо в онова, което чува. Всичко беше много практично, подробно и ясно. Но словото от небето идваше само след много молитва, след като се бяха затворили с Бог в тайната стаичка. „А в църквата, която беше в Антиохия, имаше някои пророци и учители: Варнава и Симеон, наречен Нигер, киринеецът Луций, Манаин, който беше възпитан заедно с четверовластника Ирод, и Савел. И като служеха на Господа и постеха, Светият Дух каза: Отделете Ми Варнава и Савел за работата, за която съм ги призовал. Тогава, като постиха и се помолиха, положиха ръце на тях и ги изпратиха. И така, изпратени от Светия Дух, те слязоха в Селевкия и оттам отплаваха за Кипър” (Деяния 13:1-4). Те постиха и се молеха докато не дойдеше словото, а след това отново постиха и се молиха преди да ги изпратят!

По-късно, Павел застана пред разярената еврейска тълпа в Ерусалим и им преразказа свръхестественото си преживяване. „И понеже от блясъка на онази светлина изгубих зрението си, тези, които бяха с мен, ме поведоха за ръка и влязох в Дамаск. И някой си Анания, човек благочестив според закона, с добро име сред всички живеещи там юдеи, дойде при мен, застана и ми каза: Брате Савле, прогледай! И аз веднага прогледах и погледнах към него. А той каза: Бог на бащите ни те е предназначил да познаеш Неговата воля и да видиш Праведника, и да чуеш гласа от Неговите уста, защото ще бъдеш Негов свидетел пред всичките хора за това, което си видял и чул” (Деяния 22:11-15). Павел даде много ясно да се разбере, че това беше повече от чудотворно обръщане – то щеше да се превърне в чудотворен начин на живот. Бог искаше три неща за Павел - да познава волята Му, да има видение за Христос и да чуе гласа от устата Му (директно от устата Му, а не от друг човек).

Божите хора днес биха могли да приемат абсолютно същото ясно слово от Бог, ако и те търсеха толкова дълбоко лицето Му в молитва

Днес християните рядко се молят, понеже са били научени да „вземат всичко чрез вяра”. В Таймс Скуеър Чърч ние поучаваме вяра, но не толкова, че да изключим молитвата. Ние учим покорство, покаяние, Словото, вяра и молитва! Някои казват: „Защо да се молим? Защо да молим Бог, след като Той вече е обещал? След като Той знае от какво се нуждаем преди да сме поискали, защо да продължаваме да искаме?” Някои дори поучават: „Ако искаш, след като Той вече е обещал, това е неверие. Просто изискай обещанието и след това си почивай – няма нужда да се молиш за това.” Аврам получи обещание да стане могъщ народ. Бог вече му беше обещал: „Защото цялата земя, която виждаш, ще дам на теб... И ще направя потомството ти многочислено като земния прах” (Битие 13:15-16). Бог обеща да благослови онези, които го благославят и да прокълне онези, които го проклинат. Аврам също имаше много вяра – толкова много, че Бог му я вмени за праведност: „И Аврам повярва в ГОСПОДА,

и Той му го счете за правда.” (Битие 15:6). Ето ви Божий човек, сигурен в Божиите обещания, пълен с вяра и въпреки това, непрекъснато ходеше при олтара да се моли. „Оттам се премести към хълма, който е на изток от Ветил... И там издигна олтар на ГОСПОДА и призова Името на ГОСПОДА.” (Битие 12:8). И отново Библията казва, че след глада, след излизането от Египет: „И Аврам излезе от Египет...А Аврам беше много богат с добитък, сребро и злато. И от южната страна той минаваше постепенно чак до Ветил... до мястото, където първоначално беше издигнал олтара. И там Аврам призова Името на ГОСПОДА” (Битие 13:1-4). Така че, ние виждаме, че нито вярата му, нито Божиите обещания изместиха молитвата.

Моисей също оценяваше близостта си с Бог повече от всяко благословение. Погледнете го как стои на върха на хълма, с ръце поддържани от Аарон и Ур! Бог вече беше обещал, че амаликчаните ще бъдат победени, а на Израил беше обещана победа. Въпреки това, Моисей се качи на хълма, за да призове Бог с издигнати ръце. „И Моисей издигна там олтар, който нарече Йахве Нисий” (Изход 17:15).

В сравнение с ранната църква, ние сме атеисти по отношение на молитвата. Днес мнозина разглеждат тайната молитва като трудоемка работа или скука. Така че, те се молят само понякога и най-вече, когато ги засрамат по въпроса. Можете ли да си представите съпруг и съпруга, живеещи в една къща, които почти не си говорят; но пред хората, тя се обръща към него сякаш са много близки? Когато му говори, е отегчена, гледа в различни посоки, а след това го пренебрегва с дни. По този начин някои се отнасят с благословения ни Господ! Молитвата, скритата тайна молитва, е най-мощното оръжие, което Бог е дал на народа Си, но въпреки това то бива пренебрегвано, презряно и рядко използвано.

Бог толкова много се старее да ни покаже, че имаме сила в молитвата. Той ни напомня това в Яков 5:16-18: „И така, изповядайте един на друг греховете си и се молете един за друг, за да оздравеете. Много може молитвата на праведния в действието си. Илия беше човек със същото естество като нас; и се помоли с молитва да не вали дъжд, и не валя дъжд на земята три години и шест месеца. И пак се помоли, и небето даде дъжд и земята произведе своя плод.”

Илия беше човек и се влияеше от същите неща, от които се влияем и ние, беше подвластен на същите страхове, копнежи, надежди, отчаяние и нужди, и въпреки това молитвите му дадоха резултат! Бог ни показва какво да правим във всяка криза. Да бягаме към Него! Да се задълбочим! Врати се отварят и затварят! Илия се молеше настойчиво, той продължи да се моли и да очаква, докато Бог му отговори. Той изпрати слугата си седем пъти до хоризонта, само, за да види един мъничък знак.

Днес, след една или две сесии, ние се отказваме и ядосваме на Бог. Казваме: „молитвата не проработи за мен. Молих се, а мъжът ми и аз все още имаме същите проблеми, така че не нямам онова, от което се нуждая.” Очевидно е, че хората не се молят, защото не вярват, че това работи. Но те не знаят какво означава постоянство в молитва – да се връщаш отново и отново, като Илия, с глава наведена към земята. Това се нарича да се „държиш за Бог”. В Стария Завет е наречено „да се бориш с Бог”. Молитвата на Яков беше: „Няма да те пусна, докато не ме благословиш” (Битие 32:26). Чакането, забавянията – те са с цел; да ни подчинят на Христос. Не можеш да прекараш много време в присъствието Му, без да Го

опознаеш. Колкото повече се бави отговора и колкото повече натискаш в молитва, толкова по-значим става Бог и толкова по-маловажен става отговора. По един или друг начин, ти печелиш!

Бог ще повика обратно остатъка, който да се затвори с Него

Пророците са предсказали, че в последните дни, когато настанат бедствия, Бог ще призове остатък, който да се затвори с Него. Даниил разбра Божието време в своите дни, защото беше изучавал пророците от миналото. „Даниил, разбрах от книгите броя на годините, за които беше ГОСПОДНОТО слово към пророк Еремия, че ще се изпълнят седемдесет години за запустението на Ерусалим. И обърнах лицето си към Господа, Бога, за да Го потърся в молитва и молби, с пост и вретиче, и пепел” (Даниил 9:2-3). Изучавайки Еремия, Даниил откри, че 70-те години изгнание скоро щяха да свършат. Еремия 29:10-11 казва: „Защото така казва ГОСПОД: Когато се изпълнят седемдесет години за Вавилон, ще ви посетя и ще изпълня над вас благото Си слово да ви върна в това място. Защото Аз зная мислите, които мисля за вас, заявява ГОСПОД, мисли на мир, а не на зло, да ви дам бъдеще и надежда.”

Защо не се радваше Даниил? Защо не сграбчи обещанието с вяра и не си почина? Защо започна да плаче, да се моли и да пости, седящ във вретиче? Защото той намери също и условието, при което тази добрина щеше да се случи. Да, Бог обеща да ги освободи, да им направи добро, но там, в същата глава, бяха и стиховете 12-14: „Тогаваше Ме призовете и ще отидете, и ще Ми се помолите и Аз ще ви послушам. И ще Ме потърсите и намерите, защото ще попитате за Мен с цялото си сърце. И ще бъда намерен от вас, заявява ГОСПОД, и ще ви върна от плен.” Грехът или незаинтересоваността могат да попречат на Божиите обещания. Даниил откри във Второзаконие (глава 4) предупреждението на Моисей, че Израил ще бъде разпръснат поради грях, но и обещание, че ще бъде освободен. „Но оттам (робство) ще потърсите ГОСПОДА, своя Бог, и ще Го намерите, ако Го потърсите с цялото си сърце и с цялата си душа.” (Второзаконие 4:29)

Къде сме ние в пророчествата?

Ние можем да намерим мястото си в пророчествата, като търсим по същия начин в писанията на пророците. Аз вярвам, че сме описани в Исая 26 глава, както и във Второзаконие 4:29-31. Второзаконие 4:30 и 31 казва: „Когато си в беда и всичко това дойде върху теб, в бъдещите дни, ще се обърнеш към ГОСПОДА, своя Бог, и ще послушаш гласа Му, защото ГОСПОД, твоят Бог, е милостив Бог; Той няма да те остави и няма да те погуби, и няма да забрави завета с бащите ти, за който им се е заклел.” Тези стихове не бяха за времето на Даниил. Те са за бъдещите дни, които са нашите дни. В Исая 26 Бог ни казва, че добрината му не донесе покаяние. „Ако се окаже милост на безбожния, той пак няма да се научи на правда; в земята на правотата ще постъпва несправедно и няма да погледне на величието на ГОСПОДА.” (Исая 26:10). Америка беше основана като страна за праведните. Бог ни показва милостта и добротата си, за да ни доведе до покаяние. Но нацията ни постъпва грешно и няма да приеме Божиата сила и делото Му за нас. Така че, Бог ще изпрати бързи наказания: „С душата си копнея за Теб нощем; да, и с дълбочината на духа си Те търся в зори, защото, когато Твоите присъди се вършат на земята, жителите на света се учат на правда” (Исая 26:9).

В пророческото видение на Исаия е дошла нощ на съд и хората виждат тази тъмна нощ да се спуска. Те се обръщат към Господ, за да Го търсят с цялото си същество.

Бог издига остатък в родилни мъки. „Както бременна жена, когато приближава да роди, се превива и вика в болките си, такива станахме и ние пред Теб, ГОСПОДИ. Станахме бременни, превивахме се, но като че ли вятър родихме — не извършихме спасение за земята и не се родиха жители на света. Ще оживеят мъртвите ти, моите мъртви тела ще възкръснат. Събудете се и запейте радостно вие, които обитавате в пръста, защото росата ти е като росата на тревите и земята ще роди мъртвите” (Исаия 26:17-19). Тук виждаме жена, която „вика в болките си”.

Тази жена е църквата, излизаща от църква! Има стотици като теб! През последните няколко години нещо се опитва да се роди, имаше големи болки от глад и викове от духовни болки. Ти искаше да бъдеш освободен, така че ходеше насам-натам, търсейки освобождение, но се сблъска само с вятър от противоречащи си учения. Беше духовно мъртъв или умираше. Въпреки всичко, сърцето ти беше будно и ти беше възкресен! „Моите мъртви тела ще възкръснат.” Ти се събуди и вече пееш нова песен: „Росата ти е като росата на тревите”. Върху теб има слава от Господ, като роса от небето, заради светлината. „Росата на тревите” е преведено като „роден от свръхестествена светлина”. Бог те въведе в светлината на славното Си Слово. Буден си и пееш. Възкресяван си от мъртвите всеки ден със свежа като роса светлина от Словото Му.

„Иди, народе Мой, влез в скришните си стаи, и затвори вратите си след себе си; скрий се за един малък миг, докато премине гневът. Защото, ето, ГОСПОД излиза от мястото Си, за да накаже жителите на земята за беззаконието им. И земята ще открие кървите си и няма вече да покрива убитите си” (Исаия 26:20-21). Бог ни предупреждава, че негодуванието Му ще се изсипе върху страната. Негодувание тук означава разярен бяс – горещ гняв срещу греха. Дори в момента Бог се е раздвижил, а гнева Му се разярява. Той идва на белия Си кон и бързо ще съди нацията („...И земята ще открие кървите си и няма вече да покрива убитите си”). Бог ще отвори земните недра и ще излее оттам потоци от кръв – кръвта на невинните деца! Всяка капка кръв, която тази убийствена нация е проляла, е била събрана в огромен язовир – язовира на невинната кръв, и всяка жива клетка в реката от кръв крещи за отмъщение. Земята ще повърне от гробовете си самите кости, а онези малки деца повече няма да бъдат крити! 100 милиона плачещи бебета – океан от пролята кръв! Когато икономиката ни се срине със земята, духовните хора ще чуят зад всичко това шума от тези мънички кости. Когато луната се превърне в кръв, това ще е отражение на кръвта на невинните в морето.

Къде ще бъде святия остатък? Затворен с Бог, скрит в тайната молитвена стая! Възлюбени, идва потоп: „И змията изпусна от устата си вода като река след жената, за да направи да я завлече реката. Тогава змеят се разгневи срещу жената и отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исус. И застана на морския пясък” (Откровение 12:15,17). Води се война срещу остатъка! Това е потоп от мръсотия, похот и изкушения. Телевизорът е широко отворен шлюз, който помита милиони християни. Те са „завлечени от реката”. Това е война, но не срещу плът и кръв. Трябва да воюваме на колене!

Онези, които не се молят и не са подготвени, няма да устоят в деня на съда. Те ще бъдат победени от демоничните орди! В Откровение 6:17 е зададен този въпрос: „Защото е дошъл великият ден на Неговия гняв, и кой може да устои?“ Всяко Божие дете, което е затворено с Него по време на негодуванието, ще устои. „Затова вземете пълното Божие въоръжение, за да можете да противостоите в злия ден и като победите, да устоите“ (Ефесяни 6:13). „А на Онзи, който може да ви пази от препъване и да ви представи непорочни пред Своята слава с голяма радост“ (Юда 24)

„Защото ще дойде като стремителен поток, тласкан от ГОСПОДНОТО дихание“ (Исая 59:19). Ще дойдат времена, когато ще бъдеш неочаквано съкрушен. Ще се грееш на светлината, ще се радваш, ще Му благодариш, когато изведнъж от нищото ще бъдеш съкрушен. Може да е поради характера ти, защото Сатана ще те предизвика. Може да е поради страх – внезапен, неочакван потоп. Може да е болест, нокаутирала те, ограбила силата ти. Или пък би могло да е стара похот, която смяташ за победена и мразиш – не си я търсил, но, ето я – като потоп! Може да е тъга, депресия. Дори не знаеш какво я предизвика, но изведнъж си потопен от нея.

Но, ние можем да кажем като Давид: „С гласа си викам към ГОСПОДА, с гласа си отправям молба към ГОСПОДА. Изливам молението си пред Него, заявявам скръбта си пред Него. Когато духът ми отпаднаше в мен, Ти знаеше пътеката ми. Примка скриха за мен по пътя, по който ходех. Погледни надясно, и ето, няма никой, който да ме познава, няма убежище за мен, никой не пита за живота ми. Към Теб, ГОСПОДИ, извиках, казах: Ти си моето прибежище, моят дял в земята на живите. Обърни внимание на вика ми, защото съм много унижен; избави ме от гонителите ми, защото са по-силни от мен. Изведи от тъмница душата ми, за да славя Името Ти! Праведните ще се съберат около мен, когато ми сториш благодеяние.“ (Псалм 142)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1988 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Living in the Miraculous](#) / [Живот в свръхестественото](#)